ANUL IV. — Nr. 916 EDIȚIA A DOUA VINERI și SAMBATA, 16, 17 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ și se plătesc tot-d'a-una 'nainte
In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCURESTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 16 August 1891

Chestia țĕrănéscă

IV

Nu pot trece înainte, fără să spuĭ măcar două cuvinte în treacăt despre cadastrul D-luĭ N. Filipescu. Ideea D-sale este de tot originală față cu situațiunea proprietățiĭ rurale țĕrăneștĭ în România și este bine să fie cât se poate cunoscută maĭ lămurit.

Dar maĭ întâiŭ să'l lăsăm să'șĭ laude singur odrasla ce 'ĭ-a zămislit creerul.

„Odată cu facerea acesteĭ delimitărĭ (a propietăților), scrie D-sa, ne putem gândi și la confecțiunea unuĭ cadastru."

Și maĭ departe cu câte-va rîndurĭ: Cadastrul „ar trebui să se facă sub forma uneĭ marĭ cărțĭ funciare a țĕreĭ," care „n'ar fi numaĭ o operă administrativă, putênd servi de bază impozituluĭ, ci și o operă judecătorească, care ar cuprinde situațiunea juridică a fie-căruĭ imobil, cu drepturile reale care se rapoartă la acel imobil. Cartea funciară face autoritate în justiție și titlul de proprietate nu maĭ este de cât descrierea situațiuneĭ imobiluluĭ, așa cum rezultă din înscrierea în cartea funciară."

Iată cadastrul pe care îl voește D. N. Filipescu și foloasele la care se așteaptă de la el. Proprietarul *Timpuluĭ* este așa de preocupat de grija de a ocroti pe țăran, că se îngrijește până și ce s'ar face bietul om, când s'ar întâmpla să vie hoțiĭ să'ĭ calce casa și să'ĭ fure actul de proprietate al pămêntuluĭ, orĭ i l'ar arde focul, orĭ l'ar pierde.

Actele de proprietate se pot pierde și distruge ușor, 'șĭ-a zis D-sa, eĭ bine, să facem ceva mare și neperitor. Să facem o carte uriașă în care să descriem fie-care proprietate în parte, cu numele proprietaruluĭ, de unde și cum o are, cât e în lung și în lat, care'ĭ sunt hotarele, etc. etc. Cu chipul acesta, pot să arză, pot să se distrugă toate titlurile de proprietate, puțin ne pasă! Ne rĕmâne documentul neperitor, *marea carte funciară*, care face probă în justiție.

In alte țĕrĭ, chiar după mărturisirea D-sale, facerea cadastruluĭ a întîmpinat greutățĭ și cheltuelĭ imense; așa de imense, că la noĭ s'a întemeiat credința că „e o operă aproape irealisabilă".

Cu toate acestea, pentru D. N. Filipescu, cadastrul este așa de absolut necesar, că trebue făcut cu orĭ ce preț.

Când am cetit această bazaconie, am stat și m'am gîndit: de chiar D. N. Filipescu să fie scris, orĭ altul a scris și D-sa a iscălit numaĭ fără să citească. Căcĭ nicĭ atuncĭ nicĭ acum nu 'mĭ vine să cred că un om serios să propue lucrurĭ așa de puțin serioase, cu pretenția de a resolva chestiĭ marĭ. Când în țară la noĭ sunt atâtea nevoĭ de satisfăcut, când trebuesc sute și sute de milioane, ca să nu zic câte-va miliarde, pentru nevoĭ urgente și adâncĭ, baniĭ cheltuițĭ pentru un asemenea cadastru, ar fi adevĕrată răsipă copilărească.

Cadastrul D-luĭ N. Filipescu mi-a duce aminte de gospodinele flușturatice, care, când pun mâna pe câștigul bărbatuluĭ, în loc să se gândească la trebuințele caseĭ, la lucrurile ce fac bunul traiŭ, aleargă și risipesc baniĭ pe sulimanurĭ, panglicuțe și alte alte fleacurĭ.

Marea carte funciară făcută cu sacrificiĭ marĭ, poate să satisfacă deșărtăciunea unuĭ proprietar mare ce ambiționează să 'șĭ nemurească numele și neamul, înscriindu-le în această carte; dar pentru țăran, om nevoiaș, nu va fi de nicĭ un folos. Maĭ mult încă, va fi o sarcină maĭ mult, pentru că, la urma urmeĭ, tot el, împreună cu întreaga clasă a muncitorilor, va suporta cheltuelile ce s'ar face cu confecționarea eĭ.

De cât pentru o mare carte funciară nefolositoare, maĭ bine să se întrebuințeze baniĭ la împrăștierea instrucțiuneĭ în popor. Cu aceștĭ banĭ să se înmulțească școalele fie chiar cele de agricultură, căcĭ ele vor aduce foloase reale, vor contribui la luminarea poporuluĭ și prin urmare la îmbunătățirea stăreĭ luĭ morale și materiale.

Dacă am combătut până aci pe D. N. Filipescu, când e vorba de înmulțirea școalelor de agricultură, singura propunere bună făcută de D-sa, nu putem de cât să'l aplaudăm. Da, să se înmulțească cât maĭ mult focarele de lumină în masa incultă a țĕranilor noștri. Să-ĭ dăm pămênt, să-ĭ dăm unelte, să-ĭ dăm capitalul trebuincios, ca să poată munci și să rĕmâie stăpân pe produsul munceĭ sale și să-ĭ dăm în același timp lumina trebuincioasă, ca să se folosească cu inteligență de bogăția sa. Această lumină nu 'ĭ-o poate da de cât școala. De aceea nu poĭ termina de cât cu cuvintele:

Pentru școală cât de mult, pentru cadastru nicĭ un ban.

F. I. G.

TELEGRAME

BERLIN, 14 August.— *Monitorul Imperiuluĭ* publică un proiect de lege care tinde să combată abuzul bĕuturilor alcoolice.

SOFIA, 14 August. — O ordonanță a ministruluĭ de rezbel, convoacă pe rezerviștiĭ câtor-va brigade pentru exercițiĭ în timp de 15 zile cu pușca manlicher. Această convocare este conformă legeĭ asupra revisteĭ militare.

VIENA, 14 August. — *Fremdenblatt* atrage atențiunea în articolul sĕŭ de fond asupra uneĭ broșurĭ, care va apare mâine sub titlul: *Situațiunea actuală a Europeĭ și bugetul ministeruluĭ de rezbel al Austro-Ungarieĭ.*

PARIS, 15 August. — Ziarul *Débats* confirmă dintr'o sorginte bine informată din Copenhaga că Impărăteasa Rusieĭ va veni în Franța pe la finele luĭ Octombre și va debarca la Cherborug.

PARIS, 15 August. — *Temps* anunță că este o urcare foarte considerabilă de grâurĭ în toate târgurile din Tunis și că orĭ ce transacțiune ar fi paralisată, de óare ce indigeniĭ refuză de a primi banĭ streinĭ.

MUNICH, 15 August.— In urma deraiereĭ a două vagoane între Beschoffsheim și Neustadt, 2 călătorĭ aŭ fost omorâțĭ și 1 rănit.

Incidentul Văcărescu

D. Enăchiță Văcărescu, tatăl D-reĭ Elena Văcărescu a sosit alaltă-erĭ în Bucureștĭ, venind din Veneția unde se dusese spre a lua pe fiica sa. D-sa era însoțit de o guvernantă, Mis Alaen. Tot alaltă-erĭ seara D. Văcărescu a plecat la Sinaia spre a raporta Regeluĭ despre cele petrecute la Veneția.

In convorbirile ce a avut D. Văcărescu explică cele petrecute în modul următor:

„Eŭ rugasem pe M. S. Regele de a nu permite ca fiica mea să însoțească pe Regina în călătoria sa. Era decis ca să fie așa, adică, fiica mea să părăsească Palatul înaintea plecăreĭ Regineĭ. Câte-va zile în urmă am aflat că Regina ar fi insistat ca fiica mea să o însoțească și că Regele ar fi cedat pentru a nu provoca scene carĭ ar fi putut agrava starea Regineĭ.

„Atuncĭ am căzut de acord cu M. S. în modul următor: Regele trebuia să meargă la Veneția și eŭ trebuia să sosesc în aceiaș zi spre a lua pe copila mea. Am așteptat câte-va zile o telegramă care să 'mĭ anunțe plecarea Regeluĭ, dar în zadar; din cauze pe carĭ nu le cunosc, M. S. nu a plecat. După câte-va zile am primit invitarea de a mĕ duce la Veneția spre a lua pe fata mea.

„M'am dus imediat. Regina m'a primit însă foarte rĕŭ, M. S. a refuzat categoric de a da drumul fiiceĭ mele. In zadar am insistat, am pus chiar înainte drepturile mele de tată. Regina însă a fost neclintită în deciziunea sa; când am voit să insist maĭ mult, mi-a zis să es afară.

„In ce privește pe fiica mea; dênsa sĕ consideră ca fiind datoare de a nu părăsi pe Regina în starea de boală în care se află. Ce puteam să fac? Orĭ ce aș fi făcut, ar fi provocat un scandal și ar fi agravat boala Regineĭ.

„Atuncĭ am plecat spre Bucureștĭ și Sinaia spre a ruga pe M. S. Regele de a pune capăt acesteĭ situațiunĭ."

Argus.

MOLDOVÁN GHERGHELY

In ziarul *Timpul* — numĕrul de Marțĭ pentru Miercurĭ — am citit în traducere un articol al unuĭ oare-care *Moldován Gherghely* din Cluș, în care este atacat Memorandul tinerimeĭ bucureștene și se debitează fel de fel de insanitățĭ *în numele* Românilor de peste Carpațĭ.

Greŭ îmĭ vine să înțeleg ceia ce a putut determina pe ceĭ de la *Timpul* să facă această reproducere. Probabil pentru ca pe urmă s'o combată. Eĭ bine, literatura simbriașă a D-luĭ Moldován Gherghely — nu cum scrie *Timpul*, Gr. Moldovan — nu merită această atențiune și rezultatul reproducereĭ va fi cel mult o îndoială rĕmasă în capul vre-unuia din cetitoriĭ sĕĭ maĭ ignoranțĭ asupra sentimentelor reale ale Românilor asuprițĭ.

Să vĕ spun, pentru ce M. Gherghely nu merită această atenție. Ca ceia ce scrie cine va să fie băgat în seamă, să cere ca acel cine-va să aibă o autoritate oarecare, dacă nu de altă natură, cel puțin autoritatea pe care o dă *sinceritatea* și *cinstea*. M. Gherghely este însă cel maĭ mișel dintre renegațiĭ — din fericire fórte puținĭ — de carĭ Românimea de peste Carpațĭ are să se plângă.

Omul a fost plătit de Ungurĭ ca să le facă serviciĭ anti-româneștĭ: întâĭ cu revizoratul Districtuluĭ Turda, și maĭ pe urmă, după gonirea patriotuluĭ Silași, cu catedra de limba română de la Universitatea din Cluș, pe care o necinstește și dimprejurul căreia aŭ făcut să se retragă toțĭ studențiĭ românĭ.

Intre Româniĭ de peste Carpațĭ el trece acum tot atât de puțin drept Român, cum ar trece Micado al Japonieĭ. Abjecțiunea morală în care a căzut este atât de complectă, în cât nu maĭ este Român care să'ĭ întindă mâna și nu se maĭ găsește ziar românesc transcarpatin, care să ia notă de mișeliile luĭ. Și iată că s'a găsit în România un ziar, care s'o facă acésta! Oare Ardeleniĭ de la *Timpul* dorm?

Eŭ nu știŭ carĭ vor fi criticele și reputațiile cu carĭ această gazetă va onora reptila din Cluș; pe studențiĭ noștri Universitarĭ însă îĭ sfătuesc să-ĭ opue o tăcere disprețuitoare. Cu canaliile nu se stă de vorbă. Cel mult ar putea să'ĭ propue un premiŭ pentru cazul când, din toată nația aceia în numele căreia nu se rușinează să vorbească, va putea strînge zece — zi *zece* — iscăliturĭ în josul protestațiilor sale de simbriaș unguresc.

Un Ardelean.

URAGANUL DIN MARTINICA

PARIS, 14 August. — Știrile primite din Martinica zic că furtuna care s'a deslănțuit asupra acesteĭ insule, a cauzat o devastare enormă. Toată populația este redusă la cerșetorie. Toate plantațiile aŭ fost sfărâmate. Fără proviziunĭ aduse din alte insule vecine, populația ar fi murit de foame. Toate clădirile marĭ aŭ fost distruse, precum și stradele și debarcaderele. — Marinariĭ aŭ pierit. — Eĭ eraŭ în numĕr de 500. — Pagubele se urcă la 50 de milioane.

— O telegramă a guvernatoruluĭ din Martinica anunță că pagubele materiale care aŭ rezultat din dezastrul, nu se pot prețui nicĭ în mod aproximativ. Nu numaĭ că nu există sate întregĭ, dar însă recoltele aŭ fost distruse aproape cu desăvârșire.

Criza Cerealelor în Nordul Europeĭ

Multe destileriĭ, în maĭ multe provinciĭ ale Germanieĭ, aŭ încetat să funcționeze; altele și-aŭ redus considerabil fabricația, în urma scumpeteĭ escesive a cerealelor.

Se maĭ constată o scădere și în fabricația rachiuluĭ de cartofĭ și de scrobeală.

In tot nordul Europeĭ, consiliile municipale se adună, ca să reclame abolițiunea saŭ cel puțin reducerea taxelor de intrare pe cereale. Dar guvernul german se îndărătnicește să declare prin organele oficioase că încă n'a venit momentul să se atingă de taxele ce apasă așa de greŭ pe alimentația publică.

Științele ce vin din deosebite părțĭ despre starea recoltelor sunt tot departe de a fi satisfăcătoare. Din contră se tot agravează. Așa, în partea de mează-zi a Suedieĭ și în Danemarca, recolta grâuluĭ e considerată ca maĭ de tot pierdută. Se știe că Scandinavia, în aniĭ bunĭ, produce cereale destule, ca să exporteze cantitățĭ însemnate. Anul acesta, în urma ploilor necontenite, produsul va fi mult maĭ mic ca evaluările cele maĭ defavorabile.

In Suedia nu se ține minte să fi fost altă dată o stare așa de dezastroasă.

In Danemarca pierderile suferite de agricultorĭ se urcă la maĭ bine de 300 milioane de coroane.

Pâinea se scumpește pe toată ziua. E chiar teamă de foamete pentru la earnă; dacă pâinea va continua să se scumpească în proporțiile actuale, clasele sărace nu vor maĭ avea cu ce să'șĭ cumpere hrana.

In țările scandinave, prețul pâineĭ s'a urcat de pe acuma cu 80 la sută și e teamă să nu se urce curând până la sută la sută.

Ce zic Nemțiĭ de dinastia Română

Francfurter Zeitung dă, asupra D-șoareĭ Văcărescu, amănunte pe care pretind că le are de la Curtea românească.

După acest jurnal, D. Scheffer, Francesul agent secret al alianțeĭ franco ruso, ar fi reușit să hipnotiseze pe Regina Elisabeta și D-șoarea Văcărescu ar fi servit de medium.

Toată intriga, ce ar fi făcut cancelariatele să tremure, ar fi fost condusă mulțumită fluiduluĭ magnetic al D-luĭ Scheffer și acesteĭ influențe trebue să stribuim prietenia cea strînsă dintre Regina și D-șoara de onoare.

D. Scheffer, zice *Francfurter Zeitung*, a fost congediat, dar a continuat să corespondeze cu regina prin mijlocirea unuĭ medic al Curțeĭ.

Starea sănătățeĭ Regineĭ e foarte sdruncinată și de aceia nu se supune stăruințelor unor oamenĭ politicĭ, care 'l sfătuesc să se despartă de Regina.

Memoriul studenților maghiarĭ

Sub titlul *„Româniĭ în Ungaria"* *Gazela de Colonia* publică următorul prim articol pe care noĭ îl traducem fără nicĭ un comentar:

„Acum jumătat de an un memoriu al studenților din România, adresa studenților tuturor națiunilor, privitor la situațiunea Românilor din Ungaria, a făcut mult zgomot în Europa și mult sânge rĕu în Ungaria.

Indată după aceasta, profesorul universitar din cluj Moldova și-a luat însărciuarea să „sdrobească" memoriul, iar acum ies la iveală și studențiĭ maghiarĭ cu un *contra memoriŭ*, pe care l-aŭ tradus în limbile marĭ europene, după cum aŭ făcut și studențiĭ românĭ cu memoriul lor.

Acest contra-memoriu poartă titlul *Românĭ maghiarĭ și națiunea maghiară.*" Greșala pe care aŭ comis-o studențiĭ maghiarĭ în acest titlu se întinde peste întreaga broșură. Nu există *Românĭ maghiarĭ* există însă *Ungurenĭ Românĭ*, adecă supușĭ ungurĭ de naționalitate românească în înțeles de limbă și de rasă, întocmaĭ după cum există maghiarĭ, germanĭ și slavĭ ungurenĭ, adică cetățenĭ ungurĭ de origină și de limbă maternă maghiară, germană și slavă. De altă parte există un stat ungar a căruĭ poporațiune o formează națiunile numite împreună cu jidoviĭ; dar nu există o națiune maghiară ci numaĭ o națiune ungară și numaĭ pe lângă cele l'alte națiunĭ diferite ale Ungarieĭ.

Plângerile naționalităților nemaghiare din Ungaria contra barbarieĭ asiatice, cu care ele sunt prigonite în limba și în drepturile lor politice, nu se îndreptează *contra statuluĭ ungar*, ci *contra națiuneĭ maghiare*, care, răpind pentru sine în 1866 toată puterea, a apăsat de atuncĭ incoa, *cu legea și contra legeĭ*, pe toate ale lalte naționalitățĭ cu un arbitrar brutal, pentru ca să maghiariseze statul ungar. Ticăloșiele, arbitrarul contra slavilor și contra germanilor sunt încă în memoria tuturor. Româniĭ care odinioară aŭ adus serviciĭ de șatelițĭ D-luĭ Coloman Tisza (?) contra sașilor ardelenĭ, aŭ ajuns acum și ei la rând și plângerile lor îngrijesc în timpul de față o parte a opiniuneĭ publice. Plângerile lor sunt că naționalitatea maghiară, care deține puterea, tiranisează în contra litereĭ clare a legeĭ, naționalitatea română, germană și slavă.

Intreaga Europă știe, cât este de îndreptățită această plângere. Rĕspunsul studenților maghiarĭ se mărginește numaĭ a arĕta, că *legile* ungare îndreptățesc în mod egal pe toate naționalitățile, —ca și când cine-va s'ar fi plâns *contra legilor* și nu anume *contra tiranilor și contra călcătorilor acesteĭ legĭ.*

De alt-fel, discuția după pilda D-luĭ Moldovean, deviază de la adevĕratul obiect și se pune pe terenul istoric, care *n'are nimic a face* cu chestiunea ce irită actualmente spiritele.

Cât de puțin studențiĭ maghiarĭ, carĭ aŭ mereŭ pe buze statul maghiar, când vor să vorbească de naționalitatea maghiară, vor să fie dreptĭ cu naționalitățile maghiare, o dovedește pagina întêia a traducereĭ germane a broșureĭ lor, pe care sunt înșirațĭ ca autorĭ studențiĭ școalelor superioare din Kolosvar, Pozson, Kassa, Nagy-Varad, Györ, etc.,— toate niște localitățĭ pe care în Germania nicĭ un suflet de om nu le cunoaște, dar care la Germanĭ și la majoritatea negermanilor nu se numesc, *ab antiquo* și nu se vor numi în viitor, în timpul ce se poate prevedea, alt-fel, de cât Klausenburg, Pressburg, Kaschau, Grosswardein și Raab.

Nu-ĭ pasă *unuĭ al* **treilea** *stat* de modul cum Maghiariĭ tratează pe celel'alte naționalitățĭ. Aceasta e treaba Maghiarilor. Dar dacă studențiĭ maghiarĭ vor să recunoască, că eĭ aŭ luat argumentele lor din principiul de naționalitate, din care și le-a luat pe ale sale Kossut și aderențiĭ luĭ, atuncĭ să rĕs-

punză *înţelepţeşte*—chestiunea *de drept* nicĭ n'o maĭ discutăm—persecutând naţionalităţile nemaghiare din Ungaria. Formarea unuĭ mare stat românesc e azĭ cel puţin tot atât de posibilă, ca în 1865 formarea unuĭ stat maghiar independent. Maghiariĭ n'aŭ ajuns încă aşa departe, ca să-şĭ facă duşmane pe toate cele-l'alte naţionalităţĭ nemaghiare din Ungaria. *Faptul*, că eĭ aŭ făcut-o nu schimbă situaţiunea. Toate încercările însă, de a desminţi acest *fapt*, inclusiv memoriul studenţilor maghiarĭ—aŭ căzut într'un chip mizerabil.

Cărţile didactice

II

Geografiile colonelului Gorjan

Ştiut este de întreaga lume dăscălească monopolul ce a întreprins D-nul colonel Gorjan cu geografiile sale şi modul cum vrea să le impue în şcoalele primare.

La fie-care început de an şcolar pune de regulă pe ver unul din ceauşiĭ sĕĭ, căcĭ are ceauşĭ, şi din nenorocire chiar între membriĭ învĕţămîntuluĭ, şi trage câte-o săpuneală autorilor de geografiĭ cu porunca d'a lăuda stupidităţile din cărticelele sale.

Voiŭ analiza numaĭ una din geografiile D-luĭ Gorjan şi din aceasta ne vom convinge că colonelul geograf a întreprins nişte lucrărĭ fără competinţă, a adunat nişte date aşa cum s'a întîmplat şi a copiat tot ce 'ĭ-a eşit înainte fără să'şĭ dea seama de prostiile, de nimicurile ce obligă pe învĕţătorĭ să predea copiilor.

Intîmplarea a făcut să'mĭ cadă în mână o geografie a judeţuluĭ Vâlcea (aprobată de minister ca carte didactică) şi să observ între alte multe stupidităţĭ, unele aşa de bătătoare la ochĭ în cât m'aŭ revoltat.

Ascultaţĭ:

Bistriţa (pag. 34, ed. XXI, anul 1891) isvorăşte *pe lângă* Costeştĭ (auziţĭ un rîŭ isvorăşte *pe lângă* nu *din* saŭ *de lângă*).

Lăsând la o parte aceasta, vom spune că orĭ am zice. Bistriţa isvorăşte de lângă Costeştĭ orĭ Dâmboviţa de lângă Băcu, este tot cam acelaş lucru, căcĭ de la Costeştĭ până la isvorul Bistriţeĭ sunt câţĭ-va kilometri.

Bistriţa isvorând de la poalele pisculuĭ Ionascu (lângă Zanoage) se uneşte cu rîul Costeştilor la sudul com. Costeştĭ şi D. colonel-geograf atât de mult 'şĭ dă seamă de ceea-ce scrie în cât confundă rîul Bistriţa cu afluentele sĕŭ *şi pune isvorul Bistriţeĭ în locul unde se face confluenţa celor două rîurĭ.*

Lotru, zice D. Gorjan, isvorăşte din muntele Borain, jud. Gorju (pag. 33) şi se varsă în *Olteţ* la Golotrenĭ.

Să admitem că Lotru isvorăşte din muntele Borain şi nu din munţiĭ Mândru şi Slăvoiu, cum este adevĕrat, dar că se varsă în *Olteţ* este tot ca şi cum am zice că Dâmboviţa se varsă în Dunăre la Budeştĭ saŭ Argeşul în Marea Neagră,

Rîul Lotru se varsă în *Olt* la comuna Călineştĭ nu în *Olteţ* şi D. Gorjan debitând asemenea neadevĕrurĭ mută Olteţu maĭ spre nord cu câte-va poşte.

La Govora (pag. 39) este, zice D-nul Gorjan, *şi o monastire aproape de Olt.* — Ştiĭ ce înseamnă aceasta D-le colonel-geograf? orĭ aĭ zice că monastirea Govora este lângă Olt, orĭ aĭ zice că Bucureştĭ sunt lângă Dunăre este tot una. Dacă veĭ încăleca calul şi veĭ pleca de la Govora la Olt în trap milităresc, să fiĭ sigur că veĭ osteni înainte d'a ajunge la Olt.

„La monăstirea Arnota (pag. 38) era *altă-dată* o închisoare publică *îngrozitoare*".

Ştim că această închisoare s'a făcut de Vodă Ştirbeĭ şi că n'a apucat să se închidă în ea nimenĭ, de unde o scoate D. Gorjan că era închisoare *altă-dată*, ba încă *îngrozitoare*?

„Lângă monăstirea Bistriţa este frumoasa cascadă a Bistriţeĭ, care isvoreşte din Muntele Arnota (la pag. 34 spune că isvoreşte pe lângă Costeştĭ) şi are o cădere de 20 metri". Pardon... nu-ĭ adevĕrat, D-le Polcovnic. Prea esagerezĭ. De la 3 metri la 20 e prea mult.

„Monăstirea Cornetu (pag. 38) zice D. colonel-Geograf, s'a fondat la 1666 de Leon-Vodă".

Minciună. Monăstirea Cornetu s'a fondat de Mareş Băjescu, Vel Vornic (7174) în zilele luĭ Ion Radu Leon Vodă.

„Horezul monăstirea frumoasă cu 65 călugăriţe" (pag. 38) şi tot pe aceiaşĭ pagină, cu 12 rîndurĭ maĭ jos, zice „Monăstirea Horezu are 10 călugăriţe şi este o zidire frumoasă".

Orĭ are 65 călugăriţe orĭ are 10. Pe care Geograf să creadă dascălul în predarea lecţiuneĭ, pe cel care spune că Horezu are 65 călugăriţe saŭ pe cel care arată, cu 12 rîndurĭ maĭ jos, că Horezu are 10 călugăriţe.

Ca model de încurcătură şi nepricepere reproducem maĭ jos următoarele:

a) „*Turnu-Roşu* saŭ Rîul Vaduluĭ, punct de trecere în Transilvania *pe la Câinenĭ* (pag. 38).

b). „*Rîul Vaduluĭ* saŭ Câinenĭ lângă Olt este trecătoare în Transilvania *pe la Turnu-Roşu* (pag 24).

Ca model de consecinţă ascultaţĭ.

„S'a scris *Horezu* (pag. 25) fiind-că această vorbă vine de la Ciuhurezu (e vorba de Têrgu Horezu).

„Chiar în pomelnicul cititorilor se vede scris *tot monăstirea Horezu* şi aceasta pentru-că în aceste locurĭ pe atuncĭ eraŭ pădurĭ seculare populate cu bufniţĭ şi Ciuhurezĭ mulţĭ".

Să admitem că lucrul stă aşa cum 'l spuĭ D-ta, D-le colonel, dar trebue să ştiĭ că într'o carte didactică urmează să fiĭ consecinte în ce priveşte şi ortografia.

Se potriveşte Hurezul D-tale cu *Orezúl* şi *Horezu?* (pag. 38)?

In 28 locurĭ scriĭ când Hurezu, când Orezu, sând Horezu.

Maĭ spune D. Gorjan că „lângă Rîurenĭ se găseşte ruine din vechia cetate romană *Ruconium*". Minciună gogonată. Pentru D-sa e destul să copieze toate năzdrăvăniile din dicţionarul statistic al luĭ Frunzescu şi să fabrice la geografiĭ!

Celor nepricepuţĭ ca D. Gorjan le a venit uşure să derive pe Rîurenĭ de la Ruconium şi să spună că aci era vestita cetate cutare, când Rîureni înseamnă: *loc între rîurĭ* şi adevĕrul este acesta, căcĭ se află aşezat între rîurile Govora, Ocna şi Olt.

Maĭ ascultaţĭ.

Fără comentariĭ!

„*Comerţul judeţuluĭ Râmnic* (pag. 35) constă etc.

„*Lunca comună urbană (?)* (pag. 27).

„Afară de acestea Râmnicul maĭ are un spital care dă ajutorul medical oamenilor săracĭ, *este aşezat la Sudul oraşuluĭ* (pag. 20).

Unde maĭ puĭ, Dinasticismul luĭ August, când sileşte pe copiĭ a învăţa pe de rost următoarele:

„Afară de judeţul nostru maĭ sunt încă „31 judeţe carĭ toate împreună formează „ţara noastră. Aşa dar judeţul Vâlcea „este numaĭ o părticică din ţara noastră „care se numerşte România. Regele Ro„mâniĭ este Majestatea Sa **CAROL I**, Ma„rele Căpitan, care ştie să ducă cu vitejie „în rĕsboaie pe Românĭ pentru apărarea „ţěriĭ. Regele nostru iubeşte mult neamul „românesc, de aceea şi noĭ trebue să'l iu„bim în toate împrejurările şi să ne jert„fim pentru el când ne chiamă la arme „saŭ este în pericol şi înconjurat de vrăj„maşĭ. Majestatea Sa are de soţie pe Re„gina **ELISABETA**, model de virtute, de „înaltă înţelepciune şi de învĕţătură. Nu„mele eĭ străluceşte ca un soare care în„călzeşte şi luminează geniul omenesc. Ea „este muma răniţilor carĭ cad în rĕsboiŭ. „Moştenitorul tronuluĭ se numeşte Alteţa „Sa Regală, Prinţul **FERDINAND**, care „astă-zĭ este Căpitan în armată şi face „serviciŭ, ca exemplu de esactitate şi ins„tructiune".

Ce construcţie îndrăcită! ce concordanţă! ce Augustiadă!

Şi cu toate acestea toate prostiile D-luĭ Gorjan sunt aprobate de minister şi date copiilor din scoalele primare să le înveţe!!

Un Vâlcean.

INFORMAŢIUNI

Primim din Ploeştĭ o telegramă prin care ni se anunţă că erĭ Joĭ pe la orele 4 dimineaţa D. inginer Gheorghiu, mare proprietar şi industrial din acel oraş, intrând în camera femeĭ sale a surprins pe locotenentul Poenaru, care tocmaĭ atuncĭ voia să fugă pe fereastră.

D. I. Gheorghiu a tras două focurĭ de revolver asupra acestuĭ musafir, care 'ĭ turbură liniştea caseĭ sale, de maĭ mulţĭ anĭ.

Unul din gloanţe a nemerit pe ofiţer în gât, pe care i l'a perforat, iar cel-l'alt în coaste.

Rănile ofiţeruluĭ sunt foarte grave.

D I. Gheorghiu s'a predat însuşĭ autorităţilor spre a fi arestat.

Un prieten plecat azĭ la Ploeştĭ ne va aduce detaliĭ asupra acesteĭ lecţiunĭ bine meritate dată impertinenţeĭ ofiţeruluĭ Poenaru.

—*—

L'Indépendance Roumaine anunţă că D. locot.-colonel Gherghe, comisar regal pe lângă Consiliul de revizie, s'a reîntors în Bucureştĭ, după ce a studiat în Paris, Berlin şi Viena organizarea tribunalelor militare.

Suntem convinşĭ că D. locot.-colonel Gherghe, a putut răscoli toate dosarele justiţieĭ militare din aceste treĭ capitale, şi nu a găsit o sentinţă ca acea pronunţată nu de mult în Bucureştĭ contra soldatuluĭ Cojocaru.

Fiind-că vorbim de această monstruoasă—pentru a nu zice maĭ mult—condamnare, ne vom permite a pune D-luĭ colonel Horbaski, preşedintele acestuĭ consiliŭ de rezbel, următoarea întrebare:

Dat fiind că, în timp de pace, nu se poate pronunţa o condamnaţiune la moarte, recunoscătorĭ am fi D-luĭ colonel Horbaski, dacă ne-ar spune ce verdict ar fi pronunţat contra soldatuluĭ Cojocaru, dacă din nenorocire ar fi ucis pe ofiţerul Zadic?

Sperăm că locot.-colonel Gherghe, în convorbirile ce a avut cu ofiţerĭ superiorĭ în Paris, Berlin şi Viena, nu a pomenit de condamnaţiunea luĭ Cojocaru şi nicĭ de aceia a ofiţeruluĭ Gueltz — *cincĭ lunĭ arest militar*—care a omorît un caporal.

E bine ca, măcar în străinătate, să nu se ştie că în România—aşa zisa Belgia Orientuluĭ — **justiţie militară nu avem**.

—*—

Am întrebat de multe-orĭ pe fostul Ministru G. D. Teodorescu, ce voieşte să facă cu absolvenţiĭ liceuluĭ real din Brăila, şi nu am obţinut nicĭ-un rĕspuns. D. Teodorescu era tare ocupat; slugărniciile sale către Rege, servilismul sĕŭ către pretinsul moştenitor, îĭ lua tot timpul.

Astă-zĭ avem în capul şcoalelor pe D. Poni, un ministru serios şi conştiincios; îl rugăm dar să binevoiască a se ocupa de soarta absolvenţilor acestuĭ an, aĭ liceuluĭ real din Brăila, carĭ sunt în numĕr de *treĭ-zecĭ*.

—*—

La alegerea colegiuluĭ II de deputaţ din Argeş rĕmas vacant prin decedarea luĭ D. Chiriţescu, vor fi maĭ mulţĭ candidaţĭ.

Din partea colectiviştilor va fi D. Dimancea şi din a junimiştilor D. I. I Rădulescu.

O altă candidatură este a D-luĭ Lambru Purcăreanu, susţinută de D. Agate Vasiliu şi alţĭ câţĭ-va partisanĭ aĭ D-sale.

Candidatul guvernamental se zice că va fi chiar prefectul I. P. Comăneanu, care 'şĭ va da dimisia.

—*—

Madama din strada Clemenţeĭ varsă lacrime de crocodil, şi declară că ea, cu ţara întreagă, regretă agravarea boaleĭ Regineĭ.

Madama s'a făcut pretenţioasă şi sentimentală.

Pretenţioasă, când vorbeşte în numele întregeĭ ţĕrĭ;

Sentimentală, când plânge asupra suferinţelor Regineĭ; dar uită că, nu de mult, a asemănat pe Regina cu D-na de Pompadour.

Calmează-ţĭ nerviĭ, Madamo! căcĭ te facĭ de rîs.

—*—

Comercianţiĭ şi funcţionariĭ lor aŭ petrecut erĭ de minune în grădina Societăţiĭ de dare la Semn, Schistadt, lângă Oppler.

Veselie, glume, jocurĭ, totul a fost ca 'n familie.

Banchetul a fost negutătoresc. Aŭ vorbit pentru prosperitatea societăţeĭ şi a comerciuluĭ în general D-niĭ Mureşeanu, Pache Protopopescu, Brătescu, I. Costandinescu, Jaga farmacist din Brăila şi poate că ar maĭ fi vorbit şi alţiĭ dar D. Primar, care prezida, a îndemnat pe unul din comesenĭ a purta un toast Dinastieĭ, lucru ce a provocat sfârşitul banchetuluĭ.

De alt-fel, grădina era splendid iluminată, aerul curat şi lipsa mojicieĭ chelnerilor cum e sus la Oppler, plătea maĭ mult de cât orĭ ce, consumaţiile curat preparate şi preţurile fixe şi moderate.

Dacă ar fi un antreprenor maĭ isteţĭ, grădina Societăţiĭ de dare la Semn ar deveni în scurt timp, maĭ căutată de cât orĭ ce grădină din Bucureştĭ, ceea ce credem că se va întâmpla.

—*—

Erĭ s'aŭ început repetiţiile la Teatrul Naţional, cu piesa Doamna *Chiajna*.

—*—

D-l Pache Protopopescu a hotărât ca al doilea târg al moşilor să înceapă la 1 Septembrie şi să ţie până la 8.

Se zice că de astă-dată târgul va fi luminat cu electricitate.

—*—

Intrebăm pe D. Blaramberg, ce fel de reparaţie s'a făcut la spitalul de la Pantelimon? Oare a se da o vopsea faţadeĭ, însemnează a se repara un local?

Noĭ credem că bolnaviĭ aŭ nevoe de alte lucrurĭ de cât de lucsul spoireĭ faţadeĭ spitaluluĭ.

—*—

Guvernul a dat ordin autorităţilor de la graniţĭ să ceară călătorilor să aibă paşapoartele vizate de autorităţile noastre consulare din streinătate.

Companiilor de navigaţiune li s'a comunicat că n'aŭ voe să debarce într'un port românesc călătorĭ ce n'aŭ paşapoarte în regulă şi vizate.

—*—

Punem în vederea D-luĭ Ministru al şcoalelor, că ordinul dat de D-sa spre a se afişa din vreme lista cărţilor didactice pe la şcoalele primare, este nesocotit, după îndemnul celor interesaţĭ, carĭ aşteaptă apariţia unuĭ Abecedar, alcătuit de un mare profesor.

Câte-va rapoarte a fost adresate Ministeruluĭ, arătând cazurile de neexecutarea decisiuneĭ Ministeriale.

—*—

Maĭ mulţĭ elevi externĭ aĭ şcoaleĭ veterinare din Capitală se plâng că la excursiunile pe carĭ le fac bursieriĭ aceleĭ şcolĭ în fie-care an pe la diferite herghelĭĭ eleviĭ externĭ nu sunt luaţĭ, şi ast-fel cursurile lor nu sunt complecte ca a le bursierilor.

—*—

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă stăruitor pe toţĭ abonaţiĭ sĕĭ, carĭ aŭ fost vestiţĭ de data expirăreĭ abonamentuluĭ D-lor, să bine-voiască a se grăbi cu prenoirea, trimiţându-ne costul luĭ prin mandate poştale, care se primesc la toate oficiile poştate precum şi la toate gările.

Ultimul numĕr ce se va expedia acelor carĭ sunt în întârziere va fi acela de Duminică 18 a le coranteĭ lunĭ.

Sf. Maria la Sinaia

Atâta lume cât a venit de Sf. Mărie la Sinaia în anul acesta nu s'a maĭ vĕzut nicĭ odată pe aicĭ. Trenurĭ lungĭ veniaŭ unul după altul, fie-care aducând vagoanele îndesate. De astă dată lumea a fost maĭ deşteaptă şi fără a maĭ căuta odae (lucru ce n'ar fi găsit) s'a dus d'a dreptul în pădure şi aci pe iarbă verde, la dulcea umbră a brazilor, ce mâncare, ce băutură, ce petrecere!

Dar o parte din ceĭ sosiţĭ aŭ voit să vază pomana obicĭnuită de la mănăstire şi cu coşurile încărcate cu sticle de vin, cu pepenĭ şi alte mâncărĭ, aŭ urcat dealu sus la mănăstire.

Aci vr'o zece mese lungĭ sunt puse la disposiţia ţăranilor, carĭ *în picioare şi cu capul gol* aşteaptă venirea Regeluĭ.

Mâncarea din farfuriĭ se răceşte, vinul se încălzeşte în pahare, mulţimea nu maĭ poate aşteptând şi Regele numaĭ vine. Mulţĭ din lumea maĭ bună se duce să guste varza din cazan ca să vază ce mâncare s'a dat ţăranilor. Eŭ nu şciŭ cum a fost varza, ce gust a avut vinul, dar ştiŭ că ţăraniĭ care aŭ fost acolo aŭ fost toţĭ frumoşĭ, toţĭ veselĭ, toţĭ robuştĭ şi demnĭ de aceste locurĭ pe unde locuesc. Fetele sunt şi ele voinice şi cât de bine le şade în costum naţional! Serbarea ar

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

FELIX DE STEYNE

(2)

Misterul de la Turnul Eiffel

I

Sfîrşitul uneĭ petrecerĭ

— Ştiĭ că am mare poftă să vĕz pe şahul Persieĭ de aproape. Nu e lume multă la intrarea ascensoruluĭ, să apucăm loc acolo, e cel maĭ bun; pe urmă cum ne-a fost învoiala, ne vom urca pe cea d'intâiŭ platformă, ca să ne uităm la fântînile luminoase.

— Cum vreĭ tu, rĕspunse Henric îndatoritor.

Aminterĭ tineriĭ n'aŭ aşteptat mult.

Majestatea Sa Nasser-Eddin, de obiceiŭ capriţioasă, în seara aceea venea cu o punctualitate de ceasornic şi un tren special de ale luĭ Decauville îl aducea în faţa turnuluĭ la ceasurile opt precis.

Imediat se făcu o mişcare în mulţime, care începu să se grămădească curioasă împrejurul suveranuluĭ şi a suiteĭ luĭ în haine bătătoare la ochĭ.

Nasser-Eddin, pe care preşedintele în persoană îl călăuzise cu prilejul visiteĭ d'intâiŭ, acuma era condus numaĭ de sub-secretarul de Stat de la ministerul de externe.

Un D. cu înfăţişare severă murgea maĭ îndărĕt, fără să se amestece în cortegiul persan.

D-l acesta era un agent superior al prefectuluĭ poliţieĭ

Şahul mergea încet de tot, ca omul ce nu se grăbeşte, rĕspunzĕnd cu monosilabe la lămuririle pe care i le dă D. sub-secretar de stat.

Majestatea sa asculta cu urechia distrată, examinând lumea simpatică, dar maĭ cu seamă curioasă, ce se grămădiaŭ împrejuru-ĭ.

Cortegiul persoanelor mergea pe tăcute, oprindu-se când se opria stĕpânul, uitându-se la ce se uita el, zîmbind când se descreţia el.

Eraŭ doĭ-spre-zece, cu satul treĭ-sprezece, cum spunea o cucoană superstiţioasă.

Nasser-Eddin părea foarte melancolic, dus pe gândurĭ cu toate silinţele ce'şĭ dă sub-secretarul de stat să'l facă să se intereseze de cele dinprejur.

De-odată faţa-ĭ arămiă se lumină şi rĕmase locului, par'că hipnotizat

In rîndul întâiŭ al curioşilor dimprejurul fîntîneĭ de desuptul arcadelor turnuluĭ, o tinĕră strĕlucea în resfrîngerile sorilor electricĭ ce'şĭ vărsaŭ razele viĭ pe grupul de marmură.

Era Jeana, care, în rochia-ĭ pembe, părea o floare pe un frunziş închis.

Aĭ fi zis că e o vedenie cerească, o creatură eterată, ce nu era din lumea cenuşie şi turbură ce o împresura, o zînă ce era acolo, nu ştiu din ce minune.

Sub-secretarul de stat nu vĕzuse nimic, dat cu totul la rolul de călăuză oficială. Cu toate acestea căută să vază ce a putut să facă pe Şah să se oprească.

Nasser-Eddin, fără să se sinchisească, întinse mâna spre tĕnără.

— Oh! frumoasă! foarte frumoasă!

— Da, admirabilă, murmură sub-secretarul de stat, care se uită în direcţia mâneĭ Şahuluĭ.

Se părea că Şahul nu poate să 'şĭ ia ochiĭ de la tabloul acesta dulce.

Şi Jeana, măgulită de curiositatea monarhuluĭ, spunea la urechia bărbatuluĭ.

— E foarte majestos Şahul.

Se făcu roşie ca cireaşa, când vĕzu că Şahul pune mâna la căciula-ĭ ţuguiată, pe care strălucea vestitul buchet de diamante şi plocoņindu-se înaintea eĭ tur ceşte.

— Mi se pare că mĕ salută, zise ea.

Henric era foarte măgulit de închinăciunea făcută frumuseţeĭ neveste ĭ sale.

Majestatea ta salutase, era lucru vĕdit; şi D. sub-secretar a crezut de cuviinţă să 'şĭ ia şi el pălăria.

Ca şi stăpânul, Persaniĭ se uitară la Jeana defilând pe dinaintea eĭ.

Cel din urmă era un arap, cu aer fatal, bărbos, ale căreia privirĭ impresionară neplăcut pe tĕnără. El părea că o soarbe din ochĭ.

— Henric, zise ea strângând braţul bărbatuluĭ sĕŭ, de acesta 'mĭ este frică... are o figură aşa de rea...

Această reflecţie făcu pe Fontanes să rîză.

— Ce, n'aĭ maĭ vrea să te urcĭ în turn? întrebă el.

— De ce?

— Pentru că Persaniĭ aŭ să se aşeze în ascensor... Uite, Şahul le face semn să se urce şi eĭ se supun par'că cu părere de răŭ... Viĭ? Ne vem urca odată cu eĭ.

— Nu, rĕspunse tĕnăra încreţind din sprîncene, nu voiŭ să staŭ lângă streinul cu figura sinistră... Ne vom urca maĭ pe urmă.

Ceĭ douĭ-spre-zece Persanĭ se ridicaŭ în scheletul uriaş de fier, sub ochiul Suveranuluĭ, rĕmas jos cu reprezentantul guvernuluĭ, când turnul începu să se lumineze cu focurĭ bengale.

Această aparenţă de incendiŭ făcu pe Nasser-Eddin să 'şĭ piarză chieful. Poate că spectacolul acesta 'ĭ aducea aminte de tradiţiĭ misterioase ale Persieĭ antice.

Il trecu un fior, când, la întoarcerea ascensoruluĭ, vĕzu pe tĕnăra pe care o admirase, la braţul bărbatuluĭ sĕŭ, pornind spre ferăstruia la care se vindeaŭ biletele.

Monarhul făcu o mişcare, ca şi cum ar fi vrut să oprească pe Jeana.

Un cuvĕnt al sub-secretaruluĭ de stat îl smulse de la această preocupare. Funcţionarul îl preveni că aŭ să înceapă să joace fântânele luminoase şi 'l târî spre grădinĭ.

Jeana era foarte veselă că trece prin aceştĭ norĭ roşiĭ, de şi simţea o frică copilărească.

Femeilor tinere le place să le fie frică, fără pericol.

— Ce fericire! zise ea când ajunseră pe flatformă; încă n'am vĕzut din turn fântânele luminoase.

— Deja e lume multă, zise bărbatul sĕŭ; greŭ o să găsim un loc bun.

Galeria din faţa Domnuluĭ era năpădită de curioşĭ; era un zid de umerĭ, peste care nu puteaĭ trece.

După ce umblară puţin de colo până colo, Fontanes găsi un loc, de unde ridicĕndu-se în degete, Jenna putea să vadă destul de bine.

El se aşeză la spatele eĭ să o sprijinească.

(Va urma)

fi avut un succes nespus dacă poliția nu se băga și aci.

Find-că nu era destule locurĭ pentru toțĭ țăranĭ care voiaŭ să șază la masă, o droaie de gardiștĭ și de spionĭ eraŭ pușĭ să păzească intrarea. Cățĭ pumnĭ, câte ghionturĭ n'aŭ mâncat biețiĭ țăranĭ și țărănce de la aceștĭ bătăușĭ în uniformă. Bietul om știe că e azĭ sărbătoare, se îmbrăca cu ce are maĭ bun și vine cu nevasta și copiĭ la mănăstire ca să se vază pălmuit și ghiontuit de o canalie cu meseria da spion saŭ de sub-comisar!

Această poliție stupidă a uitat că Românii se nu se divid în caste și a făcut două locurĭ, unul pentru omenĭ de mâna întâia și altul pentru ceĭ de mâna a doua Un asemenea scandal nu s'a maĭ văzut nicĭ odată.

Când poliția a ostenit de bătut și de îmbrâncit, iată că sosește și Regele. Un comisar strigă hura și din toate pepturile de spionĭ, sub-comisarĭ și gardiștĭ isbucnește un hura, de care multă lume rîde. Regele este și acum posomorît, are aerul tot atât de prelențios ca de obiceiŭ. Ce o fi avênd acest om că nu rîde nicĭodată nu se știe. Orĭ cum ar fi masa de la monăstirea Sinaia întrece pe cea a D-luĭ Pache de la 10 Maiŭ. Aicĭ cel puțin călugăriĭ aŭ avut grijă de a pune băncĭ împrejurul meselor ca lumea să nu stea în picioare cum aŭ stat primariĭ în Bucureștĭ. Dar lumea sătulă de hazul Regeluĭ și de al poliției se afundă în pădurĭ departe, departe unde staŭ târziŭ seara și fericițĭ ascultă drept orĭ ce muzică văjăitul apelor:

Care ca zgomot cad,
Și murmură într'una,
Când prin pădurĭ de brad,
Alunecă luna.

A. G. de la Milcov.

GUY DE MAUPASSANT

COPILUL

După ce multă vreme se jurase că nu se va căsători nicĭ odată, Jaques Bourdilére de odată îșĭ schimbă această decisiune. Aceasta se întâmplă pe neașteptate într'o zi de vară, pe când se afla la băĭ de mare.

Intr'o dimineață, cum sta întins pe nisip, cu ochiĭ la femeile carĭ eșaŭ din apă, un piciorus 'l-a isbit de odată prin frumusețea și delicatețea luĭ. Rădicând puțin ochiĭ, toată persoana îl seduse.

Fiind prezentat familieĭ eĭ, și deveni după ea nebun de amor. Când vedea pe Berta Lannis de departe, șezênd pe nisip îl prindeaŭ fiorĭ, când era lângă ea, era mut, nu putea să vorbească nicĭ să se gândească la ceva, iar în fața eĭ cu un fel de fierbere cu un fel de sbârniit în urechĭ.

El nu știa nimic, nu înțelegea nimic; dar în orĭ-ce cas era decis să facă din această copilă soția luĭ.

Părințiĭ feteĭ staŭ mult la îndoială, din cauza urâteĭ reputațiunĭ a tênĕruluĭ. El avea de multă vreme o amantă, o bĕtrână.

Era unul din acele lanțurĭ care se crede rupt, dar care ține mereŭ.

Afară de aceasta, el iubea, pentru scurt timp, toate femeile ce i se recomandaŭ.

Cu toate acestea, căsătoria tot se hotărî, cu condiție să nu maĭ vadă nicĭ odată pe aceea cu care trăise atâta timp. Un prieten regulă pensiunea viageră a aceleĭ femeĭ, și 'ĭ asigură existența. Jacques plătea dar nu voia să auză vorbindu-i-se despre ia. Ea scria scrisorĭ, fără ca el măcar să le deschiză.

In fie-care săptămână, recunoștea scrisul femeeĭ pe care o părăsise; și în fie care sĕptămână mânia luĭ contra eĭ creștea din ce în ce maĭ mult.

In sfârșit, căsătoria se făcu în Paris în primele zile ale luneĭ Maĭ.

Era decis să nu facă obișnuita călătorie de nuntă. După un mic bal, ce nu dură maĭ târziŭ de 11 ore, tineriĭ căsătorițĭ trebuia să plătească prima lor noapte comună în casa familieĭ, a doua zi aveaŭ să piece singurĭ pentru câte-va săptămânĭ.

Noaptea venise. Se dansa în salonul cel mare. Se retraseră amêndoĭ într'un mic buduar japonez, frumos decorat, și abia luminat de un mic felinar colorat. Fereastra deschisă lăsă să intre aerul rece de afară.

Eĭ nu ziceaŭ nimic; se țineaŭ de mâinĭ, strêngându-și-le din când în când cu putere. El o privea cu ohiul fix, surîzênd cu privirea veselă. Voia să vorbească, dar nu găsi nimic, purtând toată ardoarea în strângerea mâinilor. Din când în când, el murmură: „Berto!" și la fie-care minut ea ardica privirile eĭ dulcĭ și atrăgătoare către el.

Dar o ușă să deschise și un servitor intră, aducând pe tavă o scrisoare grabnică, adusă de un comisionar. Jacques luă tremurând scrisoarea, apucat de o frică neînțeleasă.

Privi timp îndelungat plicul, al căruĭ scris nu'l cunoștea, neîndrăznind să'l deschiză, nevoind să'ĭ citească conținutul.

Voia s'o pue în buzunar și să zică: „Pe mâine, mâine voiŭ fi departe; puțin îmĭ pasă!" Dar, într'un colț al pliculuĭ, douĕ marĭ cuvinte subliniate: *foarte urgent*, îl opriră.

El întrebă pe mireasa luĭ: Imĭ permițĭ, dragă?

Apoĭ rupse hârtia și citi. Citind, deveni palid; citi încet și foarte repede.

Când ridică capul, fața luĭ era cu totul schimbată.

El murmură:

— Scumpa mea, este... cel maĭ bun prietin al meŭ e într'un mare pericol. — Are trebuință numaĭ de cât de mine... numaĭ de cât.... e vorba de viață și mórte. Imĭ daĭ voe să lipsesc de lêngă D-ta douĕzecĭ de minute? Mĕ întorc îndată.

Ea gângăni încet:

— Du-te prietine, nefiind încă în destul soția luĭ, ca se poată îndrăzni să'l întrebe.

Și el dispăru.

Ea rĕmase singură, ascultând cum se dansa în salonul vecin.

El puse mâna pe cea dintâĭ pălărie ce găsi și cel dintâĭ pardesiŭ, și scoborî repede scara.

Când să ajungă pe stradă, el se opri încă o dată la lampa din sală și reciti scrisoarea.

Iată ce era scris:

„Domnule,
„O fată Ravet, fosta D-tale amantă „să vede, a născut un copil; ea pretinde că e al D-tale. Muma e pe petul „morțiĭ, și vĕ roagă să vĕ vadă. Imĭ „iaŭ permisiunea să vĕ scriŭ și să vĕ „întreb, dacă puteți acorda această ultimă cerere a acesteĭ femeĭ. care pare „foarte nefericită și demnă de milă.

Servitorul D-tale
Dr. Bonnard."

Când intră în odaia murindeĭ, ea era deja în agonie. La început nicĭ nu o cunoștea. Doctorul și douĕ femeĭ o îngrijaŭ; în toate părțile, pe jos, eraŭ găleți cu ghiață și rufe pline de sânge. Apa inunda parchetul; douĕ lumînărĭ ardeaŭ pe o mobilă; lângă pat, într'un mic leagăn, copilul plângea; și la fie-care strigăt al copiiuluĭ, muma se văita avênd peste tot corpul comprese cu ghiață.

Sângele îĭ curgea într'una, rănită de moarte, omorîtă prin această naștere. — Toată viața i se scurgea, și cu toate îngrijirile ce i se daŭ, cu toate compresele cu ghiață, ea îșĭ vedea sfîrșitul apropiindu-se.

Recunoscu pe Jacques și voi să ridice mâinile; nu putea, atât era de slabă. Dar pe fața eĭ se arătară șiroaie de lacrimĭ. El se așeză în genunchĭ lîngă pat, o apucă de mâna ce atârna și 'i-o sĕrută; apoĭ încet, încet, se apropie maĭ mult de fața eĭ, care tresări atingând'o. Una din femeĭ lumina, și doctorul, depărtându-se privi din fundul odăeĭ.

Atuncĭ ea cu voce, abia auzită, gâfâind zise:

— Eŭ voiŭ murĭ, scumpul meŭ; promitem că veĭ sta aci până la sfîrșit. Oh! nu mĕ părăsi acum, nu mĕ părăsi în ultimul moment!

El o sărută pe frunte, pe păr, suspinând și murmură:

— Fiĭ liniștită, scumpa mea, voiŭ rămâne aci.

Ea rĕmase câte-va minute tăcută, fiind foarte ostenită. In sfârșit tot ea rupse tăcerea zicând:

— Al tĕŭ e acel mititel. Ți-o jur înaintea luĭ D-zeŭ, ți-o jur pe sufletul meŭ. ți-o jur în momentul de a muri! N'am iubit pe altul afară de tine... Promitem că nu'l veĭ abandona.

El se încercă să maĭ ia în brațe acest miserabil corp, rupt și golit de sânge. Murmură:

— Ți-o jur, îl voiŭ crește și-l voiŭ iubi. Nu mĕ voiŭ despărți de el nicĭ odată.

Atuncĭ ea voi să sărute pe Japues. Neputând însă să ridice capul, făcu din buzele eĭ albe diferite semne. Atuncĭ îșĭ apropie gura ca să culeagă această dametabilă și rugătoare sărutare.

Puțin calmată ea murmură foart încet:

— Adu-l încoace, ca să vĕd dacă îl iubeștĭ.

Și el aduse copilul și îl puse binișor pe pat între eĭ. Copilul încetă să plângă.

Ea murmură: Nu maĭ mișcă!

Și el stete nemișcat ținând în mâinele sale mâna tremurândă a aceleĭ ce peste o oră va fi moartă. Astfel, încet, încet. trecu miezul nopțiĭ, apoĭ o oră și apoĭ ora două după miezul nopțiĭ.

Doctoriĭ se retrăsese deja; cele două femeĭ, după ce se plimbară puțin prin odaie, acu moțăiaŭ pe scaune. Copilul dormea, și muma cu ochiĭ închișĭ, pare că și ea se odihnește.

De odată când începu să se facă ziuă, ea întinse brațele cu o mișcare bruscă și violentă, ast-fel că aruncă jos copilul ce era lângă ea. Un fel de strigăt răgușit eși din gâtul eĭ; apoĭ rămase nemișcată pe spate, galbenă, moartă.

Cele două femeĭ alergară și după ce priviră ziseră:

— S'a isprăvit.

El privi pentru ultima oară această femee pe care o adora, apoĭ ceasul care arată 4 ore, și fugi uitând pardesiul, în frac, și cu copilul pe brațe.

După ce o lăsase singură mireasa 'l așteptă, maĭ întâiŭ foarte neliniștită. în salonașul japonez. Apoĭ vĕzând că nu se maĭ întoarce, ea reintră în salon cu totul indeferentă și liniștită, dar foarte tristă. Muma eĭ văzând-o singură o întrebă:

— Dar unde e bărbatul tĕŭ?

Ea rĕspunsea:

— E în camera sa: vine numaĭ de cât.

După o oră, după ce toată lumea o întreba, spuse de scrisoare și figura schimbată a luĭ Jacques cum și temerile de un pericol.

Maĭ așteptеră Lumea multă, plecase. singure rudele maĭ de aproape rămaseră La miezul nopțiĭ mireasa se culcă. Mama eĭ și două mătușĭ ședeaŭ pe pat și o ascultară plângând. Tatăl plecase la comisarul polițieĭ pentru a lua oare-care deslușirĭ.

La 5 ore un sgomot ușor se auzi în coridor; o ușe se deschise și se înhise în et; apoĭ um mic strigăt asemănându-se cu miorlăitul pisiceĭ se auzi în odaie. Toate femeile se speriară, numaĭ Berta cu toate că mama sa o opri, fugi înfășurată în toaleta eĭ de noapte.

Jaques, în picioare în mijlocul odăieĭ gâfâind ținea în brațe un copil.

Cele 4 femeĭ îl priviră cu totul turburate. Dar Berta deveni cutezătoare, și reluându-șĭ curagiul alergă la el.

— Ce e acolo? Spune, ce e acolo?

El avea aerul unuĭ nebun; rĕspunse cu glasul tăcut:

— Este.... Este... Am un copil, a căruĭ mamă a murit...

Și arătă copilul ce'ĭ plângea în brațe.

Berta, fără să spue un cuvânt luă copilul și îl înbrăcișă, apoĭ ardicênd către soțul eĭ ochiĭ plinĭ de lacrimĭ întrebă:

— Zicĭ că mama e moartă?

— Da chiar acum.... în brațele mele.... Eu rupsesem legătura dintre noĭ încă de astă-vară.... Nu știam nimic, doctorul m'a chemat ca să mĕ duc.... răspunse el.

Atuncĭ Berta murmură:

— Eĭ bine, vom crește împreună copilașul acesta

Armand

„ADEVARUL" LA BÂRLAD

De viĭ cum-va din alt oraș în Bârlad, cel întêiŭ lucru de care trebue să te îngrijeștĭ e, de a-țĭ face o pereche ghete cu tălpile groase, căcĭ cu ghete cu tălpile subțirĭ nicĭ vorbă e ca să poțĭ umbla maĭ mult timp, maĭ ales când nu eștĭ deprins, căcĭ alt-fel veĭ rĕmânea olog. Cauza e pavarea proastă a stradelor. Acum, când avem în capul comuneĭ un bărbat destoinic și căruia îĭ place să se ocupe, cum e D. Gâlcă. ne așteptăm la o reformă radicală în Bârlad. Ast-fel, pe lângă pavarea cum se cade a stradelor, am dori ca cel puțin trotuarele câtor-va strade din centrul orașuluĭ să se asfalteze, după cum s'a făcut în o mulțime de orașe ale Moldoveĭ, ca Roman, Botoșanĭ, Iașĭ etc. etc.

*

Despre alegerĭ nu se maĭ aude nimic. Din când în când, Pruncu, când e *dispus* îșĭ maĭ aduce aminte de bănuțiĭ cheltuițĭ de la alegerile trecute. Se mângâie însă cu vorba că până când nu riștĭ, nu reușeștĭ; și se consolează cu gândul, că dacă nu peste 2 anĭ, apoĭ peste 6 saŭ 12 tot va trânti pe Nicorescu.

*

La 12 August, a avut loc înmormêntarea regretatuluĭ tênĕr Ioan Profiriu, student universitar. La orele 3 p. m. cortegiul pleacă spre biserica Sf. Dumitru, escortat de colegiĭ și prieteniĭ defunctuluĭ, toțĭ în doliŭ. La biserica Sf. Dumitru, se celebră prohodul, la finitul căruia, tênĕrul Gh. N. Gheorghiu, prietenul și colegul defunctuluĭ, printr'un discurs rostit cu multă pricepere, dar tot o-dată trist și jalnic, stoarse lacrămile atât familieĭ, cât și întregeĭ adunărĭ. Ca motto al discursuluĭ, cită strofa luĭ A. C Cuza:

«De miĭ de anĭ aceeașĭ lege
Pe firea noastră e stăpână,
S'aceleașĭ scopurĭ ne'nțelese
Pe-aceleș drum, pe toțĭ ne mână.»

Arată apoĭ cum numaĭ treĭ zile suferi de peritonită, și în dimineața zileĭ de 11 August *„pe când soarele întreguluĭ „univers resărea, soarele familieĭ „Profiriu apunea"*. După finele discursuluĭ, cortegiul plecă în sunetul jalnicuĭuĭ marș funebru al muziceĭ militare, spre cimitirul „Eternitatea". Acĭ, tênĕrul I. Teodor rosti un discurs bine simțit, după care vorbi D. Moscu, student universitar în numele colegilor sĕĭ.

De remarcat aŭ fost coroanele următoare: una de „Nu mĕ uita", cu inscripția: *„Din partea colegilor și prietinilor, regretatuluĭ Ion A. Profiriu;* a doua: de stejar, de o frumusețe rară, cu bandele roșiĭ, pe carĭ era inscripția: *„Din partea socialiștilor Bîrlădenĭ, in vecĭ neuitatuluĭ prietin Ion A. Profiriu."*

*

Un caz de o barbarie ne maĭ auzită s'a întâmplat în comuna Banca. Peste drum de gara Banca, e un cârciumar numit Toader Constantin. Duminică, pe când cârciumarul era ocupat cu mușteriĭ în cârciumă, nu observă că vițelul luĭ rupsese frânghia cu care era legat, și intrase în lanul boeresc din apropiere. In acel timp trecea pe acolo posesorul moșieĭ, Mihail Deciu, care văzînd vițelul cârciumaruluĭ în lanul sĕŭ, începu a răcni și intrând în cârciumă voi a lovi pe cârciumar. Dar cârciumarul îĭ opuse rezistență, spunêndu-ĭ: „de ce voeștĭ să mĕ bațĭ, cucoane, ți's dator ce-va, poftim să'țĭ plătesc." Dar grecul, măcar că'ĭ iute de la natură, se'nmuie de frica săteanuluĭ, fiindu-ĭ frică de păruială. De aceia lăsă omul în pace și se duse la curte, de unde veni însoțit cu opt șalgăĭ, servitorĭ de aĭ luĭ, puseră mâna pe cârciumar, îĭ legară mâinile la spate cu un căpăstru, și *apoĭ* îl luă la bătae, până când îl lăsă leșinat. De față eraŭ, șeful și subșeful găreĭ Banca, maĭ mulțĭ macagiĭ de la gară și o mulțime de sătenĭ. Am vĕzut cu ochiĭ semnele frânghieĭ pe brațe, am vĕzut pe bietul om cum nu putea să'șĭ întoarcă capu'ĭ umflat, căcĭ maĭ mult la cap îl bătușeră. Această barbarie vrednică de timpurile medievale, barbarie, care ne aduce aminte de domnia de tristă memorie a fanarioților, trebue înfierată după cum se cuvine de toțĭ oameniĭ umanĭ și cu bun simț.

Rugăm pe ceĭ în drept să ia act de această denunțare, și să maĭ *moaie nasul* grecoteiuluĭ înfumurat. Așteptăm să vedem ce vor face ceĭ în drept cu jalba pe care săteanul a înaintat'o, și apoĭ vom reveni.

Un republican.

ULTIME INFORMAȚII

Cu numĕrul de azĭ *„Adevĕrul"* a intrat în al patrulea an al aparițiuneĭ sale ca ziar cotidian.

Cu această ocaziune am primit un mare numĕr de felicitărĭ din toate unghiurile Țăreĭ.

Mulțămim tuturor amicilor și lectorilor noștri și îĭ asigurăm că vom urma neclintit calea percursă de noĭ cu atâta izbândă.

—✱—

In consiliul de miniștri care s'a ținut alaltă-erĭ la castelul Peleș, s'a discutat mult chestiunea Carmen Silva-Văcărescu (scrim cu intențiune Carmen-Silva, căcĭ nu maĭ este Regina ci femeia în joc). Ceĭ maĭ mulțĭ miniștri sunt de opiniune că guvernul nu trebue să se amestece într'o chestiune de familie a caseĭ regale. Eĭ cred că, din moment ce s'a înlăturat faimoasa căsătorie între principele Ferdinand și D-ra Văcărescu, rolul guvernuluĭ în această afacere este sfîrșit.

Discuțiunea între miniștriĭ a fost dar numaĭ academică.

Se crede că Regele nu va pleca la Veneția, ci va invita pe Regina a se întoarce în Țară.

—✱—

Citim în ziarul *Naționalul* urmĕtoarea informațiune:

Pentru construirea unuĭ noŭ stabiliment de băĭ la Lacu Sărat, D. Minisiru al Domenilor a numit o comisiune compusă din D. inginer C. Botea, șeful serviciuluĭ minelor și apelor minerale, D. Socolescu, architectul ministeruluĭ și D. Constantiniu, inspectorul băilor pentru a studia stabilimentele de băĭ din streinătate și a face programul unuĭ stabiliment de băĭ, în urma concursuluĭ ce s'a decis a se ține între arhitecțiĭ Românĭ, pentru planurile unuĭ noŭ stabiliment modern și destul de încăpător pentru a se putea face cel puțin 1000 băĭ pe zi.

Rugăm pe simpaticul director al organuluĭ liberal-conservator să ne spue ca ce sumă va costa pe stat lucrarea acesteĭ comisiunĭ. O lucrare la care ia parte vărul luĭ Guță Păucescu, sacul fără fund care poartă numele de Costică Bottea, ne înspăimântă.

Acest funcționar, pretențios și ignorant esploatează de maĭ mulțĭ anĭ budgetul statuluĭ într'un mod nerușinat, considerându-l ca averea sa personală.

—✱—

D-l și D-na Gr. Olănescu aŭ părăsit Lacul Sărat pentru a reintra în capitală.

Din Bucureștĭ D. Gr. Olănescu va pleca la moșia sa Găeștĭ unde va sta cu D-na Olănescu, până la espirarea concediuluĭ săŭ.

—✱—

In numĕrul nostru d'alaltă-ierĭ, s'a strecurat o greșeală într'o informație care anunță venirea uneĭ delegațiunĭ de studențĭ din Odesa în loc de Atena; greșeală care s'a îndreptat la ediția a doua.

Confraților care s'a grăbit a reproduce acea informație greșită, corectorul nostru le trimite scuzele sale, iar noĭ le mulțămim că n'a indicat după cum ar cere bunacuviință, ziarul după care aŭ luat'o.

—✱—

D-niĭ studențĭ Ion Bălăcescu și Stell Ivanovicĭ vor aranja la 25 c. o serbare în folosul secțiuneĭ ligeĭ din *T.-Măgurele*, ce se va înființa din inițiativa luată de dênșiĭ.

In momentele grele, prin care trece neamul românesc salutăm cu entuziasm tineretul nostru care s'a făcut campionul celor maĭ sublime ideĭ din istoria poporuluĭ nostru.

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 15 August. — Se anunță din Iașĭ *Noueĭ Prese Libere* că Regina Natalia, va pleca în curând de la Sinaia la Budapesta și Viena spre a se întâlni cu fiul eĭ în unul din aceste douĕ orașe.

AGRAM, 16 August. — In cursul banchetuluĭ oferit vizitatorilor dalmațienĭ aĭ Expozițieĭ, un conflict a isbucnit între cele douĕ partide ale opozițieĭ, în urma toastelor ridicate în sănătatea D-luĭ Starcevicĭ și a episcopuluĭ Strossmayer.

Ocaziune rară

DE VÊNZARE

200.000 Doage și funduri tóte dimensiunile.
1.000 Metri cubi scânduri uscate ferestruite de Stejar.
Depoŭ lângă gara Slatina.
Domnii cumpărători se pot adresa la sub-semnatul.

Ioan Delugan
Slatina.

Ocaziune rară

O persoană capabila. activă și onestă, cu bune referințe și cauțiune dacă e necesitate cauta un serviciŭ. Domnii ce ar avea trebuință să se adreseze D-lui D. S. Brăileanu strada Casarmei, No. 55, Bucuresci.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURI, CIRCULĂRI, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ

ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

BILINER SAUERBRUNN

cea mai bună apă minerală, naturală, accidă, higienică, recoritoare în timpul verei de băut cu vin.

Direcțiunea Isvoarelor în BILIN (Boemia)

Depositari și representanți generali pentru România

I. DIMOVICH & Cie.
Agentură-Comision,— BRĂILA.

De închiriat case cu 14 odăi, pivniță mare, două curți în Str. Tunsu și Semicercu, Nr. 7, în colț aproape de Calea Griviței. Două perechi case într'o curte în Dealu-Spirei, Strada Seneca, Nr. 4, aproape de Căzărmi. Case vis-à-vis de Gara de Nord, Nr. 39; două locuri virane, două grădini mari, acestea sunt în fata Gărei de Nord,

A se adresa la D-na Paulina Slăniceanu, vis-à-vis de Gara de Nord, Nr. 39,

---

Cel mai minunat Borviz

K. IMPER.

RÊPÂTI

Cea mai bogată

APĂ MINERALĂ

în accid carbonic, și

cea mai curată

Apă-Alcalin-Acidă

Se găsește în toate magazinele de coloniale mai însemnate, în farmacii și în restaurante.
• Depositul general se află la magazinul de fămărie și coloniale G. GIESEL, Calea Moșilor, Nr. 64, București. •

Cea mai bună běutură rěcoritóre și de masă.

GUDRONUL GUYOT

licóre concentrată, a fost experimentat cu o isbânda extraordinară in șépte spitale mari din Paris, în contra guturaielor, bronșitelor, astmului, catarurilor de bronșe, bólelor bășicei udului (vesie), afecțiunilor pielei și in contra eczemei.

Prin compositia sa, **Gudronul Guyot** are proprietățile Apei de Vichy si e mai tonic de cât acéstă apă. Pentru acésta este de o eficacitate însemnată în contra bólelor de stomac. In timpul căldurilor mari și când bântuie vr'o epidemie, **Gudronul Guyot** este o băutură preservativă și higienică care răcorește si curăță sângele.

« E de dorit ca acéstă preparațiune să se adopte in curênd universalminte. »

Profesor BAZIN,
MEDIC AL SPITALULUI ST-LOUIS.

Adevěratul **Gudron Guyot** este preparat **Rue Jacob, 19, la Paris**.

VICHY

SOURCE ST-YORRE

ou LARBAUD ST-YORRE, Phen Place Lucas, à VICHY

La plus fraîche et par suite la plus gazeuse et la moins altérable par le transport, souveraine contre les *maladies du foie, de l'estomac et des reins, le diabète, la gravelle et la goutte.*

Prix: 20 fr. la Caisse de 50 Bouteilles en Gare de Vichy.

Pour éviter toute surprise,
exiger la signature ci-contre au bas de l'étiquette de chaque bouteille N. Larbaud St-Yorre

DÉPOT CHEZ LES PHARMACIENS ET MARCHANDS D'EAUX MINÉRALES.

DE VÊNZARE O pereche case compuse din 8 camere situate în București Suburbia Manea-Brutaru, Strada Numa-Pompiliu, Nr. 23, avênd curte pavată și grădină.

Doritorii se vor adresa în Str. Puțu-cu-Plopi, Nr. 15, la D-nu saŭ D-na Papazolu.

A. L. PATIN

Bucuresci, 24, Calea Victoriei, 24, Bucuresci

MARE DEPOSIT

de Piane, Pianine, Orge și

PHISHARMONICE

sistemele cele mai noui & perfecționate

VIORI, Viole, Violoncele, Contrabase, Guitare, Mandoline, Zithere, Flaute, Piccoline, Clarinete, Ocarine, etc. de la cele mai eftine până la instrumente de concert.

Viori mute de studiŭ, Arcușe, Coarde foarte bune și durabile, **Tocuri de Viori, Viole, Violoncele** și toate accesoriile la aceste instrumente.

ARISTOANE

PHONIX Cel mai perfecționat instrument cu tonuri de oțel, mecanica de fier și cu o mare colecțiune de arii române și streine.

— Soliditatea Phönixului garantată. —

MUZICE de MASA

simple și combinate, cu ariile cele mai noi române și streine

Diverse objecte de fantasie cu și fără Muzică pentru Cadouri.

— NOTE MUZICALE —

Pianinele se închiriază și se vênd plătibil în rate lunare.

Prețurile foarte strict calculate.

CINE

A INCERCAT O DATĂ

BUCCALIN HUSSAR | **Pastă, Praf**
BUCCALIN HUSSAR | **și Elixir pen-**
BUCCALIN HUSSAR | **tru Dinți.**

Recunoaște neîntrecuta lor calitate, superioară, aromă suavă, gust delicios, efect garantat.

Depoul central: 72, Calea Victoriei, 72

Se vinde în principalele farmacii și magasinuri de lux.

CAPSULE OLEO-BALSAMICE-SANTALINE ALESSANDRIU

REMEDIU SIGUR CONTRA MALADIILOR SECRETE (SCURSORE SCULAMENT) LA BARBATI FIE IN STARE PROSPATA SAU ORI CAT DE INVECHITA SE VINDECA PRIN INTREBUINTAREA UNEI CUTII CE CONTINE 100 CAPSULE COMBINATE ASTFEL PENTRU UN TRATAMENT DE VINDECARE COMPLECTA. MODUL INTREBUINTAREI SI DIETA PRESCRISA A SE VEDEA IN INSTRUCTIA CE INSOTESTE FIE CARE CUTIE.

DE VENDARE: LA FARMACIA ALESSANDRIU (CIȘMEAUA ROȘIE).

BUCURESCI

ȘI LA PRINCIPALELE FARMACII DIN ȚARA.

UNDE NU SE GASESC SE TRIMITE CONTRA MANDAT POSTAL IN ORI CE LOCALITATE

A OBSERVA SA NU VI SE DEBITEZE ALTE CAPSULE SUB ACEST NUME DE CAT CELE DE **ALESSANDRIU** DESPRE A CARUIA EFICACITATE SE GARANTEAZA.

PRETUL UNEI CUTII 6 LEI

INSTALAREA

— DE —

TELEGRAF, GAZ și APA

— FILTRU „PASTEUR" —

TELEFOANE, PARATONERE

SALON DE EXPOZITIE.—EXPORT

Teirich & Leopolder

București, Strada Berzei, Nr. 9.

Numai există amânare

IMPORTANT

Cea mai favorabilă ocaziune d'a câștiga NUMAI CU UN SINGUR LEŬ

5.000 LEI

Cumpěrați un bilet al loteriei de Bine-facere pentru construirea Bisericei și Școalei Evangelice Calvină din Brăila. Autorizată de înaltul guvern cu Nr. 4.476 din 1890 și prin ord. Nr. 6.851 din 1891 a fixat ca **ultimul și irevocabilul termen al TRAGEREI să fie la 16 SEPTEMBRE st. v. a. c.,** *și care tragere se va și efectua negreșit în aceeași zi în Brăila.*

Biletele se află de vênzare în București la depozitarul nostru principal D. R Marcu (Casă de Schimb, Grand Hotel Continental), de unde și revânzătorii 'și pot procura bilete cu rabat, iar în provincie expediază ori și ce sumă de bilete trimițându-i-se valoarea prin mandat poștal și sume mai mici prin timbre fixale a 10 bani în scrisori. Cumpărătorul din provincie a 10 bilete va priimi un bilet ca Premiu pentru despăgubire de porto.

Câștigul principal 5.000 Lei

1	a	5000	5000
1	„	2000	2000
3	„	1000	3000
60	„	100	6000
200	„	20	4000
30	„	15	450
295		Total . . .	20.450

Numerile câștigătoare se vor publica în *Monitorul oficial*, precum și în alte ziare din țară.

Biuroul Comitetului de organizare: Președinte, Ioan Hentze; V.-Președ., G. Iani; Secr., A. NAGY; Casier, U. Waibl.

Numai există amânare

Numai există amânare

Numai există amânare

Academia de Comerț și Industrie din Gratz

CURS DE ABITURIENȚI

Curs comercial de un an pentru absolvenții școalelor secundare, cari se dedaŭ cu totul carierei comerciale, saŭ cari vor să dobîndească aceste cunoștințe pe lângă studiile universitare— Prospecte detailate trimite.

Direcțiunea Academiei de comerț și industrie din Gratz.

A. E. v. SCHMID.

CAPILOFILUL

Părul este una din podoabele de căpetenie ale omului și în special ale femeiei; mulți, foarte mulți sufer moralicește de degenerarea acestei podoabe.

In urma unor experiențe îndelungate cu acest preparat, am reușit a împedica căderea lui în scurt timp, provocând și creșterea, așa dar **„Capilofilul"** este adevěratul prietin al acestei podoabe; numire cu drept câștigată, în urma rezultatelor neasemănate ce a dat în București la persoane cunoscute de toți, cât și în multe alte părți din țară.

„Capilofilul" este ultima isbândă pe tărâmul higienei, Cosmetic el redă viață și putere rădăcinei părului, îi procură crescerea și împedică căderea, însușește deci calități ce până acum n'aŭ fost de cât, dorințe nerealisabile.

Intrebuințat în toate zilele ca articol (obiect) de toiletă, el va resplăti cu prisos prin efectele ce produce puțina osteneală ce cine-va îi dă în aplicarea lui.

„Capilofilul" nu conține ca cele mai multe articole de asemenea natură, **nimic vătămător,** după cum dovedește certificatul dat de D. **Dr. Bernard,** șeful laboratorului analitic central.

Feriți-vě de contrafaceri care se vor urmări conform legei, și observați ca fie-care flacon se poarte marca înregistrată și semnătura mea.

După cerere sunt gata a face deposite în provincii și străinătate, încredințând vênzarea numai la persoane de încredere,

— Prețul unui Flacon 2 Lei 50 Bani —

P. M. MARCOVICI, Farmacist

București.—253, Calea Moșilor, 253.—București.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI :

București-Iași, direct de persoane. — Pleacă din București la ora 7 dim., din Ploești 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșani 1,20 p. m., din Mărășești 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m , din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcani 8,49 s., sosește în Iași 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din București 9,35 seara, din Ploești 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșani 2.43 dim., din Mărășești 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcani 8.40 dim., sosește în Iași la 10,45 dim.

București-Vasluí, Brăila-Galați, direct accelerat.— Pleacă din București la 7.50 seara, din Ploești 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșani 1,37 nóptea, din Mărășești 2,15 noaptea, din Tecuci la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vaslui la 5,52 dim. spre Galați, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboși 3,22 d., sosește în Galați 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din București 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Pitești 9,08 seara, din Costești 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiași 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3 32 dim. — **De persoane** pleacă din București 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Golești 11 dim., din Pitești 11.37, din Costești 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiași 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din București 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Pitești 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiași 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

București-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din București 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Golești 5.30 seara, din Pitești 6 seara, din Costești 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

București-Pitești, direct, persoane.—Pleacă din București 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Golești 9.44 d., sosește la Pitești 10.44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din București 9.40 d., din Ploești 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboși 5.59 p. m., sosește Galați 6.35 seara,

Același tren spre Tecuci.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșani 7.48 seara, din Mărășești 9.02 seara, sosește Tecuci 9.45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din București 4.40 p. m., din Ploești 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din București 7.35 d., din Ploești 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din București 8.50 d., din Ploești 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

București - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din București 5,35 dim., sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din București gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din București, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

București-Călărași Fetești-Slobozia, pleacă din București 7,50 dim., sosește Călărași 12,20 p. m. Fetești 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iași 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vaslui-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galați 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Pitești 9,10 seara.
Din Călărași 6,25 s.
Din Giurgiu 3.56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

București. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.